

- La llargada del sender és de 10,4 km. El sender curt és d'uns 5 km.
- Sigueu respectuosos amb la flora i la fauna.
- Tingueu-ne cura, no l'embruti i respecteu les propietats particulars i l'entorn.
- La web de l'Ajuntament de Fontcoberta www.fontcoberta.cat té informació ampliada del triptic de la ruta.
- Aquesta ruta s'ha inaugurat l'1 de juny de 2014 i ha estat possible gràcies a una brigada de voluntaris coordinada per l'Ajuntament de Fontcoberta.

www.fontcoberta.cat

0. Plaça de la Font

És una plaça conformada als anys vuitanta del segle passat en cobrir la riera de Melianta. Pren el nom de la propera font de Melianta.

1. Font de Melianta

El topònim Melianta significa *gran estimball*. Ha donat nom a la font, al rec, al clot i al veïnat de Melianta que s'estén a la seva part superior. Una llegenda, *La jove de la Farrès*, ens recorda l'origen d'aquest barranc provocat per l'enfadament del dimoni en no ser correspost per una jove de la Farrès, un veïnat rural molt proper. El clot de Melianta és travessat pel rec de Melianta, un petit curs d'aigua que en aquest indret es desploma per una petita cascada. La font de Melianta es troba en un pendis del clot de Melianta. Era una font molt reputada temps enrere.

2. Monòlit de la Pedra Dreta

Probablement es va col·locar durant la Guerra Gran (1793-1795) tot i que no en sabem la seva finalitat. Duu una inscripció difícil de llegir. La veu popular explica que una mare va parir un nen en aquest lloc i l'infant, quan va ser gran, va aixecar-hi el monòlit.

3. Font de la Teula

El seu nom prové perquè antigament l'aigua era canalitzada per una teula. Actualment surt per un broc format per una caixa de carro.

4. Veïnat de Figueroles

La Torre de Figueroles (can Figueroles) és la masia més rellevant del veïnat de Figueroles i probable origen del veïnat. L'actual masia fou refeta pel remença Joan Figuerola al segle XVI i ha tingut successives reformes que s'allarguen fins al segle XVII. Altres masies importants del veïnat són ca l'Ericus (casa natal de Jaume Ferrer, un altre remença), can Gelada i can Xaló.

5. Ca l'Oriol

Era possessió del monestir de Banyoles. En destaca el finestral gòtic del segle XVI i un matacà defensiu. A principi del segle XX va ésser segona residència dels germans Josep i Joan Llimona, artistes de renom (pintor el primer i escultor el segon), que van edificar la casa modernista adossada a la masia, obra de Rafel Masó.

6. Font de Pedra

Rep el nom per la cascada artificial, feta de pedra, del rec del Pouet que desguassa al Garrumbert ben a prop. A la paret on hi ha el broc de la font hi ha unes xifres de difícil interpretació. Sugerim que és la data del tres de juny del 1898.

7. Veïnat d'en Fares

El veïnat d'en Fares rebia, antigament, el nom de veïnat de Prevadones (1221) que, segons Coromines, podria fer referència al dret de caixa dels senyors feudals. El nom actual s'utilitza des del principi del segle XIX quan la família Fares va començar a tenir renom. Can Fares és una pairalia acabada el 1844.

8. Aulina Reclamadora de l'Omeda

Aquesta aulina (alзина) és l'arbre més representatiu de Fontcoberta juntament amb la del puig Saguàrdia. La seva forma troncocònica és volgudament modelada. Servia per caçar ocells, sobretot tords. A punta de clar, el caçador feia sonar un reclam a l'interior de la capçada de l'arbre amb la finalitat d'atreure'ls. En sentir el so, els ocells eren atrets i topaven amb les palletes de ginestró empeguntades de vasc que prèviament s'havien col·locat en petites obertures practicades a les rames. Queien a terra perquè no podien volar i només calia ensacar-los.

9. Aulina Reclamadora del Puig Saguàrdia

Aquesta aulina reclamadora pren el nom del puig on es troba. Té les mateixes característiques que l'Aulina Reclamadora de l'Omeda.

10. Font de can Pujol

Can Pujol és una masia fortificada important del poble de Fontcoberta, documentada des de 1295. La masia i la torre de defensa adjunta, de principi del XVII, evidencien la capacitat econòmica dels seus propietaris. La font de can Pujol neix a ponent d'aquesta masia. L'aigua brolla a l'interior de la casa i tot seguit a l'exterior. La font de can Pujol, que neix a cobert, ha donat nom al poble de Fontcoberta.

11. Fontcoberta

El petit nucli del poble de Fontcoberta té un origen clarament medieval. Es va formar al costat del temple parroquial de Sant Feliu, una construcció romànica notable de final del segle XII. El campanar -restaurat el 2003- és l'element més singular. Es conserva l'acta de consagració del primer temple de l'any 917.

12. Ajuntament de Fontcoberta

L'edifici consistorial es troba a la plaça Major de Fontcoberta. El 10 de setembre de 1989 es van inaugurar les reformes efectuades per adequar-lo a les necessitats actuals. Té una columna molt antiga adossada a un pilar exterior que podria ésser un element reaprofitat de la primera església de Fontcoberta, del 917.

13. Font de la Mare de Déu de la Font

És una font abundosa i mai s'ha estroncat. La seva aigua era molt estimada per beure. Alimenta el safareig que hi ha al costat, construït pels veïns de la Farrès, que encara serveix per regar els horts propers. Segons creença que arrenca a l'època medieval l'aigua de la font tenia "meravellosa virtut" i curava tota classe de malures.

14. Font del Capellà

L'aigua surt d'una deu que brolla per sota d'una petita cavitat practicada entre les pedres. Segons la tradició oral, era la font on es rentaven o submergien els malalts des de l'època medieval per guarir-se llagues i malalties, abans que aquesta tradició es desplaçés a la font de la Mare de Déu de la Font.

15. Ermita de la Mare de Déu de la Font

És una construcció romànica de final del segle XII, documentada el 1261. El 1964 es va restaurar l'ermita i es va derruir la casa de l'ermità que hi havia adossada. S'hi celebra un aplec l'últim diumenge de març. Té una confraria des del segle XIII. Els seus estatuts, del 1453, són dels més antics que hi ha vigents a Catalunya.

16. Veïnat de la Farrès

El nom de la Farrès el trobem vinculat a la masia de la Torre de la Farrès, la masia més interessant de Fontcoberta, a partir de la qual degué prendre nom el veïnat. En una cruïlla hi ha un interessant pou veïnal que encara conserva la pedra per a les benediccions del salpàs. Moltes cases del veïnat són medievals.

17. Can Jan

Can Jan és una masia del veïnat de la Farrès documentada a partir del 1201. La seva denominació procedeix d'un antic propietari, Jan Benejam, destacat cabdill remença. Actualment és propietat de l'Ajuntament. El Centre Cultural de Can Jan s'ha anat definint els darrers anys i actualment acull una sala d'actes i d'exposicions, una col·lecció del patrimoni històric i natural del municipi i un centre d'interpretació de la platja d'Espolla.